

9 Μαρτίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ανάμνησις τῆς ἀναστήλωσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα
μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστ.: Ἐβρ. ιβ΄ 1-10 – Εὐαγγ.: Ἰωάν. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

τικό καί ἠθικό βάθρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τή συνεκτική του οὐσία. Τόν φω-
τοδότη του, ἀλλά καί τήν πηγὴ τῆς δυνάμεώς του. Ἡ Ὁρθοδοξία φώτισε
τά βήματα τοῦ Γένους καί κατήυθνε τήν πορεία του κατὰ τὴ μακρὰ νύ-
κτα τῆς δουλείας. Γι' αὐτό καί οἱ ἔννοιες τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθο-
δοξίας συνυφάνθησαν ἀναπόσπαστα στὴ συνείδηση τοῦ Ἕθνους».

Θά μπορούσε νά ἀναφέρει κανεὶς ἀκόμα περισσότερες ἀλήθειες σχε-
τικά μέ τὴν πίστη μας, τὴν ὁποία ἔχουμε τὴ θεία εὐλογία νά βιώνουμε καί
νά ἀπολαμβάνουμε μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Αὐτῆς τῆς πίστεως
ὀφείλουμε νά εἶμαστε ἀντάξιοι, τιμώντας τοὺς ἀγῶνες καί τίς θυσίεις
ὅλων ἐκείνων πού ἐργάστηκαν καί ἐργάζονται γιὰ τὴ δόξα καί τὴν τιμὴ
τῆς.

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἀπὸ 9 ἕως 15 Μαρτίου 2025

Τὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιὰ τὴν διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ιδιαίτερα στὶς χῶρες τῆς
Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας, μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν καί γιὰ ἄλλα πολλά.
Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν συμπαραστάση σας στὸ ἱεραποστολικὸ μας ἔργο.
Λογαριασμός (IBAN) Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: **GR050110146000014655807494**
Παρακαλοῦμε θερμᾶ, μετὰ ἀπὸ ὁποιαδήποτε κατάθεση, νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τὸ Γρα-
φεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στὰ τηλ. 210-7272315, 316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διανέμεται δω-
ρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

9 Μαρτίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3745)

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΜΑΣ

Τὴν ἐνίσχυση τοῦ φρονήματος τῶν νέων χριστιανῶν, πού προέρχονταν
ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊκὸν κόσμον καί βίωναν τὴν ἀμφισβήτηση καί τὴν πολεμικὴ
τῶν πρώην ὁμοθρήσκων τους, ἐπιχειρεῖ ὁ συγγραφέας τῆς πρὸς Ἑβραί-
ους Ἐπιστολῆς ἀναφερόμενος σὲ μεγάλες προσωπικότητες τῆς Παλαιᾶς
Διαθήκης. Ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, μέ τὴ δύναμη τῆς πίστεως, ἔκαναν
ἔργα δικαιοσύνης, πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ
Θεοῦ, μαρτύρησαν καί ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν πίστη τους στὸν ἕνα
ἀληθινὸ Θεό.

Ὁρθόδοξη πνευματικὴ ζωὴ

Στὸ ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε σήμερον ὁ Ἀπόστολος μᾶς καλεῖ, ἔχον-
τας συμπαραστάτες τοὺς Μάρτυρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, νά ἀποτινά-
ξουμε τὰ βάρη τῆς ἀμαρτίας καί νά ἀγωνιστοῦμε στὸν στίβο τῆς ὀρθό-
δοξης πνευματικῆς ζωῆς. Μαζὶ μέ ἐκείνους, ἄς ἀκουμπήσουμε καί στοὺς
Μάρτυρες τῆς Καινῆς Διαθήκης, σάν κι αὐτοὺς πού τιμοῦμε σήμερον,
τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρες πού μαρτύρησαν στὴ λίμνη τῆς Σεβα-
στείας.

Ἡ συγκεκριμένη ἀποστολικὴ διήγηση συνάδει πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ση-
μερινῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὸν θρίαμβο
τῆς ὀρθόδοξης πίστεως καί τὴ διάδοσή της στὰ πέρατα τοῦ κόσμου.
Σ' αὐτὴ τὴν πίστη, πού βιώνεται στὴν ὀρθόδοξη πνευματικὴ ζωὴ, θ' ἀφιε-
ρώσουμε τίς ἀκόλουθες σκέψεις, καταγράφοντας τρεῖς ἀδιαπραγμάτευ-
τες ἀλήθειες σχετικὰ μέ τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνεῖδησίν μας.

Ταύτιση ἀλήθειας μέ Ὁρθοδοξία

Ὁ μακαριστὸς π. Γεώργιος Καψάνης μιλάει γιὰ τὴν ταύτιση τῆς ἀλή-
θειας μέ τὴν Ὁρθοδοξία: «Τὸ ἀνεπανάληπτο καί ἡ τελείως ἀσύγκριτη
ὑπεροχὴ τῆς πίστεώς μας, ἔναντι ὅλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν καί φιλο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. ιβ' 1-10)

Τό νέφος τῶν μαρτύρων

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλύομενοι. Οὐπο μὲχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐκ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς καὶ ἐντροπέμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

σοφικῶν κοσμοθεωριῶν, ἔγκειται στό ὅτι ὁ Χριστός δέν σώζει ἀπλῶς ὡς ἕνας ἠθικός διδάσκαλος μιᾶς νέας ἠθικῆς, ἐνός ἀπλῶς ἠθικοῦ προτύπου. Ὁ Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος, μᾶς ἔδωσε τὴ δυνατότητα νά γίνουμε μέλη τοῦ ἀγίου σώματός του, τῆς Ἐκκλησίας του, καί ἔτσι νά μετᾶσχουμε στή Θεία του Μεταμόρφωση καί Ἀνάσταση, νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, δηλαδή τὴν ἔνωσή μας μέ τόν Θεό. Εἶμαστε Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, διότι γευθήκαμε τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τῆς μόνης ὀρθῆς πίστεως στόν Χριστό, τῆς πίστεως τῶν Ἀποστόλων, τῶν Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων, τῆς ἀμωμήτου πίστεως τῶν Ἁγίων Πατέρων. Δέν καυχώμαστε γιά δική μας ἀρετή. Δέν καυχώμαστε γιά προσωπική μας ἀγιότητα. Καυχώμαστε, ὅμως, “ἐν Κυρίῳ” γιά τὴν πίστη μας, τὴν ἀληθινὴ πίστη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ».

Ἀναλλοίωτη ἡ Ὁρθόδοξη πίστη

Ἕνας πρώην προτεστάντης Πάστορας, νῦν Ὁρθόδοξος Ἱερέας στήν Ἀμερική, ἐπισημαίνει γιά τὸ ἀναλλοίωτο τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως: «Στὴν Ὁρθοδοξία σήμερα, ὅπως καί στό παρελθόν, τὰ βασικά στοιχεῖα τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος, τῆς λατρείας καί τῆς διοίκησης, δέν προσφέρονται

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ ἔχουμε γύρω μας ἕνα τόσο μεγάλο νέφος δικαίων (τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), οἱ ὅποιοι εὐαρέστησαν στόν Θεό, ἄς ἀποβάλουμε κάθε περιττὴ μέριμνα καί τὴν ἁμαρτία πού καιροφυλακεῖ, καί ἄς τρέξουμε μέ ὑπομονή στόν ἀγῶνα πού ἔχουμε μπροστά μας, ἔχοντας διαρκῶς προσηλωμένα τὰ μάτια μας στόν ἀρχηγό καί τελειωτὴ τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦ, ὁ ὅποιος, ἀντὶ τῆς χαρᾶς, πού ἀπολάμβανε (στοὺς οὐρανοὺς ὡς Θεός), ὑπέμεινε σταυρικό θάνατο, καί ἔτσι περιφρόνησε τὴ ντροπὴ (γιά τὴν ἀτίμωση αὐτή), καί κάθισε στὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Ἀναλογιστεῖτε, πράγματι, αὐτόν, ὁ ὅποιος ὑπέμεινε μέ ὑπομονή τόση ἐχθρότητα ἐκ μέρους τῶν ἁμαρτωλῶν, γιά νά μὴ κουραστεῖτε ψυχικά καί ἀποδαρυνθεῖτε. Δέν ἔχετε ἀντισταθεῖ ἀκόμη μὲχρι θανάτου στόν ἀγῶνα σας κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καί ἔχετε ἤδη λησμονήσει τὴ νοθεσία, ἡ ὁποία σᾶς μιλά σάν γιούς της καί σᾶς λέγει: «Υἱέ μου, μὴν παραμελεῖς τὴν κατὰ Θεό διαπαιδαγωγήσέ σου, καί μὴν ἀποδαρύνεσαι ὅταν σέ ἐλέγχει. Γιατί ὁ Θεός διαπαιδαγωγεῖ ὅποιον ἀγαπᾷ καί μαστιγώνει ὅποιον θεωρεῖ δικό του». Ἄν ὑπομένετε αὐτὴ τὴ διαπαιδαγωγήση, ὁ Θεός σᾶς συμπεριφέρεται σάν παιδιά του· γιατί ποῖός γιός ὑπάρχει, τόν ὁποῖον δέν διαπαιδαγωγεῖ ὁ πατέρας του; Ἄν ὅμως δέν διαπαιδαγωγεῖστε, ὅπως ὅλα τὰ γνήσια παιδιά, τότε εἶστε νόθοι καί ὄχι γνήσιοι γιοί. Ἐπειτα, τοὺς φυσικοὺς γονεῖς μας, οἱ ὅποιοι μᾶς διαπαιδαγόησαν, τοὺς ντροπέμαστε· δέν πρέπει πολὺ περισσότερο νά ὑποτασσόμαστε στόν πνευματικό πατέρα, γιά νά κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωή; Γιατί οἱ μὲν (φυσικοὶ γονεῖς) μᾶς διαπαιδαγόησαν γιά λίγο διάστημα καί ὅπως νόμιζαν καλύτερα, ὁ δὲ (πνευματικός πατέρας) μᾶς διαπαιδαγωγεῖ πρὸς τὸ συμφέρον μας, γιά νά συμμετάσχουμε στὴν ἀγιότητά του.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βουλγάρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ποτέ γιά ἐπαναδιαπραγμάτευση. Δέν μπορεῖ κάποιος νά εἶναι Ὁρθόδοξος Ἱερέας π.χ. καί νά ἀπορρίπτει τὴ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐκ Παρθένου Γέννηση, τὴν Ἀνάσταση, τὴν Ἀνάληψη στοὺς οὐρανοὺς ἢ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Πολὺ ἀπλά, ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει ἀφήσει τὴν τροχιά της, γιά σχεδὸν δύο χιλιάδες χρόνια. Εἶναι Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολική, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Οἱ πύλες τοῦ Ἁδῆ ἔχουν προσπαθήσει ἐπανειλημμένα νά τὴν καταβάλουν, ἀλλὰ δέν τὸ ἔχουν καταφέρει!».

Συνύφανση Ἑλληνισμοῦ καί Ὁρθοδοξίας

Ἡ τρίτη ἀλήθεια ὑπογραμμίζεται ἀπὸ ἕναν μεγάλο Ἑλληνα πολιτικό καί ἀναφέρεται στὴν κοινὴ πορεία Ἑλληνισμοῦ καί Ὁρθοδοξίας στὴν πατρίδα μας: «Ἡ Ὁρθοδοξία, ἐμπλουτίζοντας τὴ λαμπρὴ πολιτιστικὴ παράδοση τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, ἀπετέλεσε μαζί της τὸ ἰσχυρὸ πνευμα-